

Novosti na področju VARSTVA OSEBNIH PODATKOV

Danes bomo odprli vprašanje o tem, kako se prilagajanje dodatno zaplete zaradi nacionalne zakonodaje. Zakon o varstvu osebnih podatkov, ZVOP-2, ki bi nadomeščal sedaj veljavni ZVOP-1, namreč še vedno ni sprejet. Maja 2018, ko v veljavo stopa GDPR v vsej svoji veličini, Slovenija uredbe nima prenesene v nacionalno zakonodajo.

Vlada RS je predlagala, da se predlog ZVOP-2 obravnava po nujnem zakonodajnem postopku, saj bi nesprejetje takega zakonodajnega akta imelo lahko težko popravljive posledice za delovanje države. ZVOP-2 namreč pokriva tudi policijsko in kazensko-pravosodno

področje, kjer prav tako veljajo določene zahteve in pravila iz evropskega zakonodajnega svežnja reform. Nejasno zagotovljene pravne podlage za obdelavo osebnih podatkov, nejasnost pri obdelavi v druge (nove) namene, pomanjkanje pravne varnosti zagotovljenega izvajanja inšpekcijskih nadzorov in s tem povezano prekrškovno kaznovanje so bili tisti ključni poudarki, ki so jih

Dokument Ministrstva za pravosodje RS, naslovljen 'Predlog Zakona o varstvu osebnih podatkov – predlog za obravnavo – nujni postopek – NOVO GRADIVO ŠT. 2', je v branje dostopen na uradni spletni strani ministrstva.

navedli v predlogu. V aprilu pa nujni postopek obravnave ni bil potrjen, kar pomeni, da zakon v tem mandatu niti ne bo sprejet. V neugodnem položaju so se s tem znašli tako Informacijski pooblaščenec (kot nadzorni organ) kot tudi upravljavci zbirke osebnih podatkov (kot nadzorovani subjekti).

ZVOP-2 na sistemski ravni na

novo ureja in definira pravice, obveznosti, postopke, nadzorne pristojnosti ter druga sistemska in področna vprašanja obdelave in varstva osebnih podatkov. Že samo neposredno trženje pa naj bi bilo tudi po priznanju ministrstva nekoliko sporno.

S prvimi osnutki ZVOP-1 je imelo Ministrstvo za pravosodje ogromno dela že jeseni 2017

Kot je takrat predstavil eden od snovalcev zakona, sekretar Peter Pavlin, so obstajale še odprte zadeve na področju razmejitve in konkretizacije pogojev za zasebni in javni sektor, v primeru mladostnikov je bila starost veljavne privolitve še vedno stvar diskusije, spraševali so se o možnih posegih v pričakovano zasebnost na delovnem mestu, premalo je bila dodelana ocena učinka, nameni in privolitve pa so tako ali tako ena od osnov, ki morajo biti temeljito zasnovane v ZVOP-2. Kolizija vrednot med svobodo izražanja in varstvom osebnih podatkov je pod vprašaj postavljala delo profesionalnih novinarjev in tudi blogerjev, v zvezi z DPO so še vedno obstajale težave s položajem pooblaščenca znotraj upravljavca oziroma obdelovalca, pogoji zanj pa so bili nasploh še nedorečeni oziroma v primerjavi z GDPR nerazumno zaostreni.

V drugem osnutku, ki je bil objavljen januarja 2018, ministrstvo med drugim opozarja tudi na to, da je prenos v nacionalne zakonodaje uspešno opravljen v le nekaj evropskih državah (leta 2017 so to storile samo Nemčija, Avstrija in Slovaška, druge pa so še v fazi osnutkov), kar pa za nas ni nobena tolažba. Dokler se področje ne

uredi primerno s sprejetjem novega zakona, je delo obdelovalcev, upravljavcev in vseh, ki jih varstvo podatkov po novi uredbi kakor koli zadeva, še malenkost bolj oteženo. Čeprav GDPR članicam omogoča določeno stopnjo odločanja pri urejanju nekaterih vidikov, ZVOP-2 nekatera pooblastila prekoračuje. Praktiki se sprašujejo o smiselnosti podvajanja dodobra urejenih določb, o izrecnem urejanju področij, ki jih GDPR ne predvideva v tako omejenih ali izrecno določenih okvirih, o pomanjkljivosti tistih področij uredjenosti, ki jih GDPR sicer predvideva, pa sam ne podaja dovolj izčrpno.

Pri področnem urejanju denimo videonadzora in hrambi podatkov na splošno bi tudi pričakovali več od snovalcev

Po katerem predpisu bodo izdane globe – ZVOP-1 ali GDPR? Je sploh dovoljeno, da GDPR kot tak ureja določena področja (konkretno privolitve) retroaktivno (torej zastruje zahteve za nazaj in s tem razveljavlja takrat pravilno pridobljena soglasja)? Ker se državni organi ne znajo odločiti oziroma si niso skladni niti glede postopka obravnave osnutka, ker še vedno velja ZVOP-1, ker sama pretvorba GDPR v nacionalno zakonodajo – vsaj sodeč po zadnjem osnutku – mestoma poraja več vprašanj kot odgovorov, imajo številni dodatne težave, stroške in zmedo pri pripravi na GDPR. Bolj, kot si bosta slednji in nacionalna zakonodaja skladna, manj bo težav za vse akterje na področju varstva podatkov. In nekaj je neizpodbitno – popolne skladnosti z avtorji manjkajočih in kontradiktornih predpisov ne bo moč doseči s predpisom.